

ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ДАНЪК ВЪРХУ ДОБАВЕНАТА СТОЙНОСТ

(Обн., ДВ, бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 86 от 2006 г.; доп., бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2006 г.; Решение № 7 на Конституционния съд на РБ от 2007 г. - бр. 37 от 2007 г.; изм., бр. 41 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; изм., бр. 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 от 2007 г.; бр. 113 от 2007 г., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 23 от 2009 г.; бр. 74 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г.; бр. 94 от 2010 г., изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 от 2011 г.; изм., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 54 от 2012 г.)

§ 1. В чл. 7, ал. 5, т. 8 думите „извършване на работа” и „извършване на работата” се заменят с „извършване на оценка или работа” и „извършване на оценката или работата”.

§ 2. В чл. 9 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2, т. 4 думите „ремонт и/или” се заличават.

2. В ал. 3 се създава т. 3:

“3. безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за подобрене на нает или предоставен за ползване актив.”

3. В ал. 4:

а) точка 2 се изменя така:

“2. безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за ремонт на нает или предоставен за ползване актив;”;

б) точка 3 се отменя.

§ 3. В чл. 10, ал. 1 се създава т. 4:

„4. преобразуване на бюджетни организации, държавни или общински предприятия, в резултат на което новообразуваните организации или предприятия са универсални правоприемници на преобразуваните.”

§ 4. В чл. 13, ал. 4, т. 8 думите „извършване на работа” и „извършване на работата” се заменят с „извършване на оценка или работа” и „извършване на оценката или работата”.

§ 5. В чл. 23 се създават ал. 4 и 5:

„(4) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на превозни средства, които са различни от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на превозни средства на данъчно незадължено лице, е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване.

(5) Мястото на изпълнение при доставка на услуга по отдаване под наем или предоставяне за ползване на плавателен съд, които са различни от краткосрочен наем или краткосрочно предоставяне за ползване на плавателен съд за развлекателни и за спортни цели или за лични нужди на данъчно незадължено лице, е мястото, където плавателният съд за развлечение фактически е предоставен на разположение на получателя по

доставката, когато тази услуга фактически се предоставя от доставчика от мястото му на стопанска дейност или от постоянен обект, разположен на това място.“

§ 6. В чл. 25, ал. 3 т. 6 се изменя така:

“6. датата на фактическото връщане на актива от държател/ползвател с подобрението при прекратяване на договора за наем или преустановяване ползването на актива.”

§ 7. В чл. 26 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 изречение второ се изменя така:

„Не се смятат за възнаграждение по доставка всякакви плащания на неустойки и лихви с обезщетителен характер.”

2. В ал. 6 се създават изречения второ и трето:

“Левовата равностойност на валутата може да бъде определена по последния обменен курс, публикуван от Европейската централна банка към момента, в който данъкът става изискуем. Конвертирането между валути, различни от еврото, се извършва, като се използва обменният курс на всяка от тези валути към еврото.”

3. В ал. 7 думите „на която данъкът е станал изискуем” се заменят с „на възникване на данъчното събитие за нея”.

§ 8. В чл. 27, ал. 3 т. 3 се отменя.

§ 9. В чл. 50 се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1 и в нея се създава т. 3:

„3. за които е извършена корекция на ползвания данъчен кредит по реда на чл. 79, ал. 3 или чл. 79, ал. 6, с изключение на доставки на стоки, посочени в приложение № 2, по които данъкът е изискуем от получателя.”

2. Създава се ал. 2:

„(2) Разпоредбите на ал. 1, т. 1 и 2 не се прилагат при упражнено право на данъчен кредит или извършена корекция по реда на чл. 79, ал. 8.”

§ 10. В чл. 51 се създава ал. 6:

„(6) При доставка с непрекъснато изпълнение по чл. 7, ал. 1-4 с продължителност за период, по-дълъг от един календарен месец, данъчното събитие настъпва в края на всеки календарен месец, като за календарния месец на прекратяване на доставките, данъчното събитие настъпва на датата на прекратяване на доставките.”

§ 11. В чл. 52 се създава ал. 4:

„(4) При доставки по чл. 51, ал. 6 данъчната основа за всеки календарен месец се определя пропорционално на броя на дните, включени в съответния календарен месец, спрямо общия брой на дните на изпълнение на доставката, включително дните от месеца на прекратяване на доставките.”

§ 12. В чл. 58, ал. 1 т. 3 се изменя така:

„3. зъбни протези, внасяни от зъболекари или зъботехници, човешки органи, тъкани и клетки, кръв, кръвни съставки и кърма;”

§ 13. В чл. 70 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) точка 4 се изменя така:

„4. е придобит или внесен мотоциклет или лек автомобил;”

б) точка 5 се изменя така:

„5. стоките или услугите са предназначени за поддръжката, ремонта, подобрието и експлоатацията на мотоциклети и леки автомобили по т. 4, включително за резервни части, окомплектовка, горивни и смазочни материали;“

2. В ал. 2 се създава т. 5:

„5. превозните средства по ал. 1, т. 4 и стоките или услугите по ал. 1, т. 5 се използват и за дейности, различни от посочените в т. 1-4, в случаите когато една или повече от изброените в т. 1-4 дейности са основна дейност за лицето. В тези случаи правото на приспадане на данъчен кредит е налице от началото на месеца, следващ този, за който е изпълнено изискването за основна дейност.”

3. В ал. 3:

а) точка 3 се изменя така:

“3. стоките или услугите, използвани при безвъзмездно извършване на услуга от държател/ползвател за ремонт на нает или предоставен за ползване актив;”

б) точка 4 се изменя така:

„4. стоките или услугите, използвани при безвъзмездното извършване на услуга от държател/ползвател за подобрието на нает или предоставен за ползване актив;”

§ 14. В чл. 74 се правят следните изменения:

1. В ал. 2, т. 3 думите „седем дни” се заменят с „45 дни”.

2. В ал. 3, т. 6 думите „седем дни” се заменят с „45 дни”.

§ 15. В чл. 75, ал. 3 думите „седмия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 16. В чл. 76, ал. 2, т. 4 думите „7 дни” се заменят с „45 дни”.

§ 17. В чл. 77, ал. 3 думите „седмия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 18. В чл. 79 ал. 8 се изменя така:

„(8) Регистрирано лице, което не е приспаднало или частично е приспаднало данъчен кредит за произведения, закупени, придобити или внесени от него стоки или услуги и впоследствие ги използва само за извършване на облагаеми доставки по чл. 69, може да упражни право на данъчен кредит или да коригира (увеличи) размера на ползвания частичен данъчен кредит по ред и в размер, определени в правилника за прилагане на закона.”

§ 19. В чл. 80, ал. 2 т. 2 се изменя така:

“2. унищожаване, липса или брак, причинени от аварии или катастрофи, за които лицето може да докаже, че не са причинени по негова вина или по вина на лицето, което използва стоката;”

§ 20. В чл. 101, ал. 7 думите „ал. 5” се заменят с „ал. 6”.

§ 21. В чл. 102, ал. 3 в т. 1 и 2 думите „подаване на заявление за регистрация” се заменят с „издаване на акт за регистрация”.

§ 22. В чл. 103, ал. 2 думите „7 дни” се заменят с „45 дни”.

§ 23. В глава единадесета „Документиране на доставките” се създава чл. 111а:

„Общи положения

Чл. 111а. (1) Документирането на доставките се извършва според мястото на изпълнение на доставката и установеността на лицето.

(2) Документирането на доставките с място на изпълнение на територията на страната се извършва по реда на тази глава.

(3) Документирането на доставки с място на изпълнение на територията на друга държава членка, се извършва по реда на тази глава, когато данъкът за доставката е изискуем от получателя и доставчикът е лице, за което са изпълнени едновременно следните условия:

1. установило е независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката или при липса на такова установяване или такъв обект - има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната;

2. не е установено в държавата членка, на чиято територия е мястото на изпълнение на доставката или неговият постоянен обект в тази държава членка не взема участие в доставката.

(4) Документирането на доставка на стоки или услуги с място на изпълнение на територията на трета страна или територия се извършва по реда на тази глава, когато доставчикът е установил независимата си икономическа дейност на територията на страната или има постоянен обект на територията на страната, от който е извършена доставката или при липса на такова установяване или такъв обект - има постоянен адрес или обичайно пребиваване на територията на страната.

(5) В случаите когато фактурата или известието към фактурата се издават от лицето, на което се доставят стоките или услугите (самофактуриране по чл. 113, ал. 11), ал. 3 не се прилага.

(6) Доставчикът не прилага ал. 2 за доставки с място на изпълнение на територията на страната, когато данъкът е изискуем от получателя и доставчикът е лице, за което едновременно са изпълнени следните условия:

1. не е установил независимата си икономическа дейност на територията на страната, или неговият постоянен обект на територията на страната не взема участие в доставката;

2. установен е в друга държава членка или има постоянен обект в друга държава членка, от който е извършена доставката.”

§ 24. В чл. 113 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 7 и 9 думата “фактури” се заменя с “фактури и известия към фактури”.

2. Алинея 11 се изменя така:

“(11) Фактура или известие към фактура от името и за сметка на данъчно задълженото лице - доставчик може да издава и получателят по доставката, ако има предварително споразумение между двете страни и при условие, че е налице процедура за приемане на всяка фактура или известие към фактура от данъчно задълженото лице, доставящо стоките или услугите.”

3. Създават се ал. 12 и 13:

“(12) Електронни фактури и електронни известия към фактури се считат за издадени на датата, на която доставчикът или друго лице, действащо от негово име, предостави фактурите и известията към фактурите, така че да могат да бъдат получени от клиента.

(13) За две или повече извършени доставки на стоки или услуги, данъкът за които става изискуем през един и същ данъчен период, може да се издаде сборна фактура. Сборната фактура задължително съдържа реквизитите по чл. 114, ал. 1, т. 9-15 за всяка отделна доставка, отразена в сборната фактура и се издава не по-късно от последния ден на месеца, през който данъкът за доставките е станал изискуем, а при вътреобщностни доставки – в срока по ал. 5.”

§ 25. В чл. 114 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 4, изречение второ думите „посочва изрично, че данъкът е изискуем от получателя” се заменят с “вписва „обратно начисляване““.

2. Алинея 6 се изменя така:

“(6) Всяко данъчно задължено лице по избран от него начин осигурява от момента на издаването им до края на периода на съхранението им автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурите и известията към фактурите, издадени от него или от негово име, както и на получените от него фактури и известия към фактури, независимо дали са на хартиен носител или в електронна форма.“

3. Създават се ал. 7-11:

“(7) Фактурата може да не съдържа реквизитите по ал. 1, т. 12, 14 и 15, когато сумата на данъчната основа и данъка не превишава 100 евро или тяхната равностойност в лева, с изключение на документиране на доставките с място на изпълнение на територията на друга държава членка, на вътреобщностни доставки и дистанционни продажби на стоки.

(8) В случаите по чл. 111а, ал. 3 издадената от данъчно задълженото лице–доставчик фактура може да не съдържа реквизитите по ал. 1, т. 12 и 13.

(9) Документирането на доставките с електронни фактури и електронни известия към фактури се извършва, при условие че такова документиране се приема от получателя. Приемането се извършва в писмена форма (официално или не) или мълчаливо – чрез обработка или плащане на фактурите и известията към фактурите.

(10) Автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата и известието към фактурата се осигуряват чрез контрол на стопанската дейност, при който се установява надеждна одитна следа, свързваща фактурата и известието към фактурата и доставката на стоки или услуги или чрез друга технология или процедура, гарантираща автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на фактурата или известието към фактурата.

(11) Освен чрез контрола на стопанската дейност по ал. 10, автентичността на произхода, целостта на съдържанието и четливостта на електронна фактура и електронно известие към фактура се осигуряват чрез следните примерни технологии:

1. квалифициран електронен подпис по смисъла на Закона за електронния документ и електронния подпис; или

2. електронен обмен на данни.”

§ 26. В чл. 115 се създава ал. 7:

“(7) Известието към фактура може да не съдържа реквизитите по чл. 114, ал. 1, т. 12, 14 и 15, освен когато се документират доставките с място на изпълнение на територията на държава членка, вътреобщностните доставки и дистанционните продажби на стоки.”

§ 27. В чл. 120 ал. 5 се изменя така:

„(5) Отчетът за извършените през данъчния период покупки по ал. 4 се съставя най-късно в последния ден на данъчния период.”

§ 28. В чл. 121, ал. 2 думата “ненарушеността” се заменя с “целостта” и се създава изречение второ:

“Когато данъчните документи се съхраняват чрез електронни средства, в срока по ал. 1 данъчно задължените лица съхраняват и данните, осигуряващи автентичността на произхода и целостта на тяхното съдържание.”

§ 29. Член 122 се изменя така:

“Право на достъп до данъчни документи, съхранявани с помощта на електронни средства

Чл. 122. Когато данъчно задълженото лице съхранява с помощта на електронни средства, гарантиращи онлайн достъп до електронни фактури и електронни известия към фактури, издадени или получени от него, лицето е длъжно да осигури електронен (онлайн) достъп до съхраняваните данни на:

1. компетентните органи по приходите - когато лицето е установено на територията на страната, както и когато лицето не е установено на територията на страната, но данъкът за доставката е дължим в България;

2. компетентните органи на държавата членка, където данъкът е дължим – когато лицето е установено на територията на страната, а данъкът за доставката е дължим в друга държава членка.”

§ 30. В чл. 125 се създава ал. 13:

„(13) Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават и от нерегистрирано лице за последния данъчен период, през който лицето е било регистрирано по този закон по реда и в сроковете по предходните алинеи.”

§ 31. В чл. 132 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1 след думите „регистрирано лице” се добавя “на основание чл. 96”.

2. В ал. 4 думите „14-ия ден” се заменят с „45-ия ден”.

§ 32. В чл. 142 ал.1 се изменя така:

„(1) Данъкът за доставката на обща туристическа услуга се начислява с издаване на протокол, а във фактурата и известието към нея се вписва „режим на облагане на маржа – туристически услуги“.”

§ 33. Член 148 се изменя така:

„Чл. 148. (1) Във фактурата и известието към фактурата, дилърът вписва „режим на облагане на маржа – стоки втора употреба” или „режим на облагане на маржа – произведения на изкуството”, или „режим на облагане на маржа – предмети за колекции и антикварни предмети”.

(2) Документирането и отчитането на доставката на стоки по специалния ред на облагане на маржа се извършва по ред, определен с правилника за прилагане на закона.”

§ 34. В чл. 176 се създава т. 6:

„6. не представи или не осигури достъп до издадени или съставени от него оригинални счетоводни документи, изискани от органа по приходите, освен ако документите са загубени или унищожени, за което лицето е уведомило органите по приходите.”

§ 35. В чл. 176а, ал. 1, т. 2 думите „в качеството си на физически лица” се заличават.

§ 36. В чл. 177, ал. 1 думите „друго регистрирано лице” се заменят с „друго лице”.

§ 37. В чл. 179 думите „Регистрирано по този закон” се заличават.

§ 38. В допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1:

а) в т. 18 изречение трето се заличава.

б) създава се т. 18а:

„18а. „Основна дейност” по смисъла на чл. 70, ал. 2, т. 5 е дейността на регистрираното лице, когато общата стойност на извършените от лицето доставки по една или повече от изброените в чл. 70, ал. 2, т. 1-4 дейности представлява повече от 50 на сто от общата стойност на всички изпълнени от лицето доставки през последните 12 месеца преди текущия месец, независимо дали са изтекли 12 месеца от регистрацията по този закон.”

в) в т. 32 се добавя изречение второ:

„Създаването на нов актив от държател/ползвател на наетия или предоставен за ползване актив се приравнява на подобрение.”

г) създават се т. 65 и 66:

“65. „Автентичност на произхода” означава уверение за самоличността на доставчика или на издаващия фактурата/известие към фактурата от страна на доставчика или от страна на получателя по доставката”

66. „Цялост на съдържанието“ означава, че съдържанието на фактурата и известие към фактурата не е променено. Форматът на електронна фактура и електронно известие към фактура може да бъде променян.”

2. В §1а се създава т. 6:

“6. Директива 2010/45/ЕС на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране (ОВ, L 189 от 22 юли 2010).

Преходни и заключителни разпоредби

§ 39. Правото за подаване на регистрационен опис по образец за наличните активи към датата на регистрация, което е възникнало към 31 декември 2012 г., но не е упражнено към датата на влизане в сила на този закон и за упражняването му не са изтекли сроковете по чл. 103, ал. 2 или чл. 132, ал. 4 от закона, може да се упражни в срок от 45 дни от датата на регистрация по този закон.

§ 40. (1) При доставки по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, за които концедентите или концесионерите не са издали фактури и данъкът е станал изискуем през периода 1 януари 2011 г. – 31 декември 2012 г., могат да начислят данъка в 6-месечен срок от влизане в сила на този закон.

(2) Получателите по доставките по ал. 1 могат да упражнят правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е издадена фактурата или в един от следващите 12 данъчни периода.

(3) Алинея 1 се прилага и за неприключилите към датата на влизане в сила на този закон административни и съдебни производства.

(4) Регистрираните лица, спрямо които е налице влязъл в сила индивидуален административен акт, въз основа на който е начислен данък за доставки по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, данъкът за които е станал изискуем през периода 1 януари 2011 г. – 31 декември 2012 г., могат да издадат в срока по ал. 1 фактури по тези доставки за размера на начисления с акта данък, въз основа на които получателят може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит. Правото на приспадане на данъчен кредит се упражнява в срока по ал. 2.

(5) Концедентите по договори за концесия за строителство, за услуга или за добив, по които възнаграждението (изцяло или частично) е определено в стоки или услуги, могат да упражнят правото си на приспадане на данъчен кредит за получените доставки на стоки и/или услуги през периода 1 януари 2011 г. - 31 декември 2012 г., които са използвани или ще бъдат използвани за доставки по тези договори, в 6-месечен срок от влизане в сила на този закон.

§ 41. В Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 2005 г.; изм., бр. 30 и 33 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 34 от 2006 г.; изм., бр. 59 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; доп., бр. 73 от 2006 г.; изм., бр. 80 от 2006 и 82 от 2006 г., изм. и доп., бр. 86 от 2006 г.; изм., бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 105 от 2006 г.; изм., бр. 46, 52, 53, 57 и 59 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 108 и 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 и 69 от 2008 г.; доп., бр. 98 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 12 от 2009 г.; изм., бр. 32 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 93 от 2009 г.; доп., бр. 15 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 98 и 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 101 от 2010 г., бр. 14 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г.; изм., бр. 77 и 99 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 169 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Когато длъжникът има няколко публични задължения, установявани и/или събирани от Националната агенция за приходите, които не е в състояние да погаси едновременно до започване на принудителното им събиране, погасява се задължението, на което срокът за плащане изтича по-рано. Ако срокът за плащане на две или повече публични задължения изтича на една и съща дата, те се погасяват съразмерно.”

б) създава се нова ал. 5:

„(5) При съразмерно погасяване съразмерността се определя при съотнасяне на главниците на задълженията.“

в) създава се ал. 6:

„(6) Алинея 4 не се прилага за вземания по невлязъл в сила акт, освен ако до образуване на изпълнителното дело лицето подаде заявление до компетентната териториална дирекция, че погасява задължението си по този акт или погасяването става чрез прихващане.”

г) досегашната ал. 5 става ал. 7.

2. В чл. 179 се правят следните изменения:

а) алинея 1 се отменя;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) Националната агенция за приходите превежда сумите за допълнително задължително пенсионно осигуряване в срок до 30 дни от постъпването им по сметка на съответния пенсионен фонд, посочена от пенсионноосигурителното дружество, което го управлява.”

§ 42. Недължимо платени към 31 декември 2012 г. суми за публични задължения, установявани и/или събирани от Националната агенция за приходите, се погасяват по реда на § 41, т. 1, б. „а“, освен ако до влизането в сила на този закон е подадено искане по чл. 129, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

§ 43. В Закона за корпоративното подоходно облагане (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52 от 2007 г.; доп., бр. 108 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 110 от 2007 г., бр. 69 от 2008 г., бр. 106 от 2008 г., бр. 32 от 2009 г., изм., бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., бр. 19 от 2011 г.; доп., бр. 31 от 2011 г., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г., бр. 77 от 2011 г.; изм. и доп., бр. 99 от 2011 г., бр. 40 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 26 се правят следните допълнения:

а) в т. 6 след думата „конфискации“ се добавя „включително по чл. 307а от Наказателния кодекс“;

б) създава се т. 12:

„12. разходи за подкуп и/или прикриващи подкуп на длъжностно лице или чуждо длъжностно лице за престъпление по чл. 301-307 от Наказателния кодекс.“

2. В чл. 27, ал. 1, т. 2 след цифрата „5“ се поставя запетая и се добавя цифрата „6“.

3. В чл. 60 се създава ал. 7:

„(7) За целите на отписването на данъчни амортизируеми активи и преобразуването на счетоводния финансов резултат по реда на чл. 66, се приема, че инвестиционните имоти, оценявани последващо по справедлива стойност, са амортизируеми активи за счетоводни цели съгласно Националните стандарти за финансови отчети за малки и средни предприятия и се водят в счетоводния амортизационен план.“

4. В чл. 71 ал. 2 се отменя.

5. В чл. 75 ал. 3 се изменя така:

„(3) В случаите по ал. 1 данъчно задълженото лице уведомява писмено компетентния орган по приходите, който предприема действия за промяна на задължението за съответния данъчен период.“

6. В чл. 83 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 накрая се добавя „на базата на прогнозна данъчна печалба за текущата година“;

б) в ал. 2, т. 1 числото „200 000“ се заменя с „300 000“;

в) създава се ал. 3:

„(3) Лицата по ал. 2 могат да правят тримесечни авансови вноски по реда на тази глава, като в този случай не се прилага чл. 89.“

7. В чл. 84 думите „формирали данъчна печалба за предходната година” се заменят с „чиито нетни приходи от продажби за предходната година превишават 3 000 000 лв.”

8. Член 86 се изменя така:

„Месечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{МЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{12} \times \text{ДС} , \text{ където:}$$

$AB_{\text{МЕСЕЧНА}}$ е месечната авансова вноска;

ПДП е прогнозната данъчна печалба за текущата година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък.”

9. Член 87 се изменя така:

„Тримесечните авансови вноски се определят по следната формула:

$$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}} = \frac{\text{ПДП}}{4} \times \text{ДС} , \text{ където:}$$

$AB_{\text{ТРИМЕСЕЧНА}}$ е тримесечната авансова вноска;

ПДП е прогнозната данъчна печалба за текущата година;

ДС е данъчната ставка на корпоративния данък”.

10. Създава се чл. 87а:

„Деклариране на авансовите вноски

Чл. 87а. Определените по реда на чл. 86 и чл. 87 авансови вноски за периода от месец април на текущата календарна година до месец март на следващата календарна година се декларират с годишната данъчна декларация за предходната календарна година.“

11. В чл. 88 се правят следните изменения и допълнения:

а) в заглавието думата „намаляване” се заменя с „промени”;

б) в ал. 1 след думата „намаляване” се добавя „или увеличаване”, а думата „надвишат” се заменя със „се отличават от”;

в) в ал. 2 след думата „намалението” се поставя запетая и се добавя „съответно увеличението”;

г) създава се ал. 3:

„(3) Декларацията по ал. 1 се подава и в случаите на преобразуване по реда на глава деветнадесета, когато е налице промяна във вида и/или размера на дължимите от приемащото дружество след преобразуването авансови вноски. Декларацията се подава в срока за извършване на първата авансова вноска след преобразуването.”

12. В чл. 89 се правят следните изменения и допълнения:

а) заглавието се изменя така:

„Лихви при превишение на годишния корпоративен данък над дължимите авансови вноски”;

б) алинея 1 се изменя така:

„(1) Когато дължимият годишен корпоративен данък надвиши с над 20 на сто сумата от дължимите авансови вноски за съответната година, се дължи лихва.”

в) в ал. 2, изречение първо след думите „дължимия годишен корпоративен данък и” се добавя „общия размер на”, а изречение второ се заличава;

г) алинея 3 се отменя;

д) алинеи 4 и 5 се изменят така:

„(4) Дължими авансови вноски по смисъла на този член са:

1. авансовата вноска, определена по реда на чл. 86 или 87 - за авансовите вноски преди подаване на декларацията за промени на авансовите вноски по реда на чл. 88;

2. намалената или увеличената авансова вноска, определена с декларацията по чл. 88 - за авансовите вноски след подаване на декларацията за промени на авансовите вноски по реда на чл. 88.(5) Лихвата по ал. 1 се определя съгласно Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания и се изчислява от 1 юли на съответната година до датата на внасяне на годишния корпоративен данък или датата на подаване на годишната данъчна декларация в случаите, когато данък за внасяне не се дължи, но не по-късно от 31 март на следващата година.”

13. В чл. 90, ал. 2 изречение първо се изменя така:

„Тримесечните авансови вноски за първото и второто тримесечие се внасят до края на месеца, следващ тримесечието, за което се отнасят, а за третото тримесечие – в срок до 15 декември.”

14. В чл. 118, ал. 2 думите „данъчния финансов резултат на” се заменят с „прогнозната данъчна печалба, определена от”.

15. В чл. 140, ал. 8 навсякъде думите „включително при определяне на тримесечните авансови вноски” се заличават.

16. В чл. 147, ал. 2 думите „данъчния финансов резултат” се заменят с „нетните приходи от продажби”.

17. Член 201 се изменя така:

„Деклариране на данъка. Удостоверение за удържан данък върху доходи на чуждестранни лица

Чл. 201. (1) Лицата, задължени да удържат и внасят данък при източника по чл. 194 и 195, декларират дължимия и/или внесен данък за тримесечието с декларация по образец, в срок до края на месеца, следващ тримесечието. Декларацията се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е регистриран или подлежи на регистрация платецът на дохода.

(2) Когато платецът на дохода не подлежи на регистрация, данъчната декларация се подава в Териториална дирекция на Националната агенция за приходите-София.

(3) В случаите, когато платецът на дохода е лице, което не е задължено да удържа и внася данък, декларацията се подава от получателя на дохода.

(4) По искане на заинтересованото лице за вношения по реда на този закон данък върху доходи на чуждестранни юридически лица се издава удостоверение по образец. Удостоверението се издава от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, където е подадена или подлежи на подаване декларацията по алинея 1.

(5) В годишната данъчна декларация, подавана от лицата по ал. 1, се декларират данни за получателите на доходите, облагаеми с данък при източника по реда на чл. 194 и 195 и за размера на изплатените доходи на съответния получател.“

18. В чл. 202 ал. 1 и 2 се изменят така:

„(1) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 194, са длъжни да внесат дължимите данъци в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е взето решението за разпределяне на дивиденди или ликвидационни дялове.

(2) Платците на доходи, удържащи данъка при източника по чл. 195, са длъжни да внесат дължимите данъци в срок до края на месеца, следващ тримесечието на начисляване на дохода.”

19. В чл. 209, ал. 3, т. 3 думите „за които е участвал в разпределението на номиналната стойност на ваучерите” се заменят с „от които за годината преди предходната е получил първа индивидуална квота”.

20. В чл. 211 думите „съответния месец” се заменят със „съответната година”.

21. В чл. 212 думите „съответния месец” се заменят със „съответната година”.

22. В чл. 217, ал. 2 в изречение първо думите „15-о число на месеца, следващ месеца, в който е начислен разходът” се заменят с „31 март на следващата година”, а в изречение второ след думата „дължимия” се добавя „през следващи данъчни периоди”.

23. Член 219 се изменя така:

„Отчетност

Чл. 219 (1) Данъчно задължените лица по тази глава са длъжни да водят подробна отчетност и да съхраняват информация, достатъчни за установяване на задълженията им по този закон от органите по приходите на Националната агенция за приходите.

(2) Данъчно задължените лица са длъжни да водят ежедневен и ежемесечен отчет за получените и изплатените суми за участие в хазартните игри по образци, утвърдени от министъра на финансите.

(3) Алинея 2 не се прилага:

1. за хазартната дейност, посочена в раздел V;

2. за хазартните игри, при които залогът е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга;

3. за хазартните игри, които съгласно Закона за хазарта са осигурени с одобрена от Държавната комисия по хазарта централна компютърна система, включително система за онлайн подаване на информация за формирането и разпределението на печалбите, осигуряваща подаването на информация към сървър на Националната агенция за приходите, като задължително осигуряват онлайн регистрация на всяка транзакция в системата на Националната агенция за приходите.”

24. В глава тридесет и втора наименованието на раздел II се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти“

25. Членове 220- 225 се изменят така:

„Общи положения

Чл. 220. Хазартните дейности от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, се облагат с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 221. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на хазартните игри тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти.

Данъчна основа

Чл. 222. Данъчната основа за определяне на данъка върху хазартната дейност от тото и лото, игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, включително за игрите по този раздел, организирани от разстояние, е стойността на направените залози за всяка игра.

Данъчна ставка

Чл. 223. (1) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност по този раздел е 15 на сто.

(2) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност за игрите по този раздел, организирани от разстояние е 7 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 224. (1) Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок 7 дни след определяне на резултатите от играта.

(2) Данъчната декларация по ал.1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето по електронен път с квалифициран електронен подпис.

Внасяне на данъка

Чл. 225. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася в срока за декларирането му.“

26. В чл. 226 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъкът се внася в срок до 31 март на следващата календарна година.“

27. Членове 229-233 се изменят така:

„Данъчна основа

Чл. 229. (1) Данъчната основа за определяне на данъка върху хазартната дейност по този раздел е номиналът на залога, посочен в билети, талони, или други документи за участие.

(2) Данъчната основа за лотарийните игри – традиционна лотария и числови лотарийни игри Бинго и Кено, организирани от разстояние чрез интернет, са направените залози от регистрирани участници.

Данъчна ставка

Чл. 230. (1) Данъчната ставка на данъка върху хазартната дейност по този раздел е 15 на сто.

(2) Данъчната ставка за лотарийните игри – традиционна лотария и числови лотарийни игри Бинго и Кено, организирани от разстояние чрез интернет е 7 на сто.

Деклариране на данъка

Чл. 231. Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на получаване на документите за участие, а за хазартните игри, организирани от разстояние чрез интернет – в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на приключване на играта.

Внасяне на данъка

Чл. 232. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася преди получаване на документите за участие или осъществяване на вноса им.

(2) Документите за участие се предоставят на данъчно задължените лица само след представяне на документите за платения данък.

(3) Данъкът върху хазартната дейност за игри по този раздел, организирани от разстояние чрез интернет, се внася в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на приключване на играта.

Възстановяване на данък

Чл. 233. (1) Платеният данък върху неизползваните документи се възстановява от териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето:

1. след приключване на всеки дял (тираж) на лотарийните игри; или

2. когато лицензът на организатора е прекратен на основание чл. 35, ал. 1, т. 4 от Закона за хазарта.

(2) Данъкът по ал. 1 се възстановява след подаване на искане за възстановяване по реда на чл. 128, ал. 1 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

(3) Към искането по ал. 2 се прилагат неизползваните документи за участие, както и решението на Държавната комисия по хазарта за прекратяване на лиценза в случаите по ал.1, т.2.“

28. В чл. 234 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъкът се внася в срок до 31 март на следващата календарна година.“

29. В глава тридесет и втора наименованието на раздел IV се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от игри, организирани от разстояние, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга“

30. Членове 235-237 се изменят така:

„Общи положения

Чл. 235. Хазартната дейност от игри, организирани от разстояние, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 236. Данъчно задължени лица по реда на този раздел са организаторите на хазартните игри, организирани от разстояние, при които залогът за участие е чрез цената на телефонна или друга електронна съобщителна услуга.

Данъчна основа

Чл. 237. Данъчната основа за определяне на данъка по този раздел е увеличението на цената на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.“

31. Членове 239 и 240 се изменят така:

„Деклариране на направените залози и данъка

Чл. 239. (1) Организаторът на хазартната игра декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

(2) Операторът на телефонната или друга електронна съобщителна услуга декларира направените залози и данъка по този раздел в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията си в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите, с декларация по образец.

Внасяне на данъка

Чл. 240. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се удържа и внася от оператора на телефонната или друга електронна съобщителна услуга в срок до 10-о число на месеца, следващ месеца на провеждането на игрите.

(2) Операторът на телефонната или друга електронна съобщителна услуга е длъжен да се увери, че организаторът на хазартната игра е получил разрешение от Държавната комисия по хазарта и да представи пред териториалната дирекция на Националната агенция за приходите договора, въз основа на който приема залозите, с вписана клауза за увеличението в цената на телефонната или друга електронна съобщителна услуга.“

32. В чл. 241 ал. 2 се изменя така:

„(2) Данъкът се внася от организатора на хазартната игра в срок до 31 март на следващата календарна година.“

33. В глава тридесет и втора наименованието на раздел V се изменя така:

„Данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино“

34. Членове 242-247 се изменят така:

„Общи положения

Чл. 242. Хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Данъчно задължени лица

Чл. 243. Данъчно задължени лица по този раздел са организаторите на игри с игрални автомати и игри в игрално казино.

Определяне на данъка

Чл. 244. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се определя за вписаните в лиценза:

1. игрални автомати в игрална зала, съответно всяко игрално място от тях;
2. игрални маси и игрални автомати в игрално казино, съответно всяко игрално място от тях.

Размер на данъка

Чл. 245. (1) Данъкът върху хазартната дейност по този раздел е в размер на:

1. за игрален автомат в игрална зала и игрално казино, съответно всяко игрално място от него - 500 лв. на тримесечие;

2. за рулетка с максимален брой до 10 едновременни игрални сесии в казино за игрална маса - 22 000 лв. на тримесечие за всяка игрална маса;

3. за друго игрално съоръжение с максимален брой до 5 едновременни игрални сесии в казино - 5000 лв. на тримесечие за всяко игрално съоръжение;

4. за игри в игрално казино, за които се събират такси и комисионни за участие - 15 на сто от събраните такси и комисионни за съответното тримесечие.

(2) За тримесечията преди издаване и след отнемане на лиценза за организиране на хазартни игри със съответното съоръжение данък по ал. 1, т. 1 не се дължи.

(3) Данъкът по ал.1, т.1 се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е издаден или е отнет лиценза за организиране на хазартни игри със съответното съоръжение.

(4) В случаите по чл. 40 от Закона за хазарта данъкът по ал. 1, т. 1- 3 се дължи в пълен размер за тримесечието, в което е спряна или възобновена дейността.

Деклариране на данъка

Чл. 246. (1) Данъчно задължените лица декларират данъка по този раздел с подаване на данъчна декларация по образец в срок до 15-о число на месеца, следващ тримесечието.

(2) Данъчната декларация по ал.1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите по мястото на регистрацията на лицето.

Внасяне на данъка

Чл. 247. Данъкът върху хазартната дейност по този раздел се внася в сроковете за декларирането му.“

35. Член 249 се изменя така:

„Данъчна основа

Чл. 249. Данъчната основа за определяне на данъка върху приходите са приходите на бюджетното предприятие от сделки по чл. 1от Търговския закон, както и от отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, начислени през съответната година.”

36. Член 253 се изменя така:

„Внасяне на данъка

Чл. 253. Данъкът върху приходите се внася в срок до 31 март на следващата година.”

37. В чл. 257, ал. 2 навсякъде думите „календарния месец” се заменят с „календарната година”.

38. В чл. 260 думите „ежемесечно в срок до края на следващия месец” се заменят с „в срок до 31 март на следващата година.”

39. В чл. 277а се създава ал. 3:

„(3) Лице, което е предоставило на работодатели ваучери за храна, които не отговарят на реда и условията за отпечатване на ваучери за храна, определени с наредбата по чл. 209, ал. 6, се наказва с имуществена санкция в размер на номиналната стойност на предоставените ваучери за храна, но не по-малко от 2000 лв.”

40. В § 1 от допълнителните разпоредби се създават т. 65-68:

„65. „Длъжностно лице” и „чуждо длъжностно лице” за целите на чл. 26, т. 12 са тези по смисъла на чл. 93, т. 1 и т. 15 от Наказателния кодекс.

66. „Дата на спиране на дейност от организатор на хазартни игри” за данъчни цели е датата, на която данъчно задълженото лице е предало удостоверението си за издаден лиценз на съхранение в Държавната комисия по хазарта.

67. „Дата на възобновяване на дейност от организатор на хазартни игри” за данъчни цели е датата, следваща датата, на която данъчно задълженото лице е получило удостоверението си за издаден лиценз от Държавната комисия по хазарта.

68. „Игрална сесия“ е тази по смисъла на § 1, т. 24 от допълнителната разпоредба на Закона за хазарта.”

§ 44. Лицата, внесли през четвъртото тримесечие на 2012 г. данък при източника по чл. 194 и 195 от Закона за корпоративното подоходно облагане, и лицата, начислили през четвъртото тримесечие на 2012 г. доход по чл. 12, ал. 3 и ал. 8, т. 2 от Закона за корпоративното подоходно облагане, подават декларация по образец по реда, предвиден в глава двадесет и шеста от Закона за корпоративното подоходно облагане към 31 декември 2012 г.

§ 45. По реда на глава двадесет и шеста от Закона за корпоративното подоходно облагане се декларират дължимите и/или внесени данъци след 1 януари 2013 г., включително и данъците, дължими, но невнесени към 31 декември 2012 г.

§ 46. С годишната данъчна декларация по чл. 92 от Закона за корпоративното подоходно облагане за 2012 г. се декларират дължимите авансови вноски за корпоративния данък за периода от месец януари 2013 г. до месец март 2014 г. включително.

§ 47. Данъчните ставки, предвидени в § 43, т. 25 относно чл. 223, ал. 2 и т. 27 относно чл. 230, ал. 2 се прилагат след постановяване на положително решение от Европейската комисия за съвместимост с правилата в областта на държавните помощи. До постановяване на положително решение от Европейската комисия се прилагат данъчните ставки на данъка върху хазартната дейност по съответния раздел.

§ 48. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм., бр. 52 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г.; доп., бр. 25 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 32 от 2009 г.; изм., бр. 35 от 2009 г.; доп., бр. 41 от 2009 г.; изм., бр. 82 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 95 и 99 от 2009 г., бр. 16 от 2010 г.; доп., бр. 49 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 94 от 2010 г.; изм., бр. 100 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 19 и 31 от 2011 г.; доп., бр. 35 от 2011 г.; изм., бр. 51 от 2011 г.; бр. 99 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 33, ал. 6 се създава т. 10:

„10. данъчната стойност на имуществото към момента на заличаването на едноличния търговец от търговския регистър – в случаите на заличаване на едноличен търговец, когато имуществото на предприятието е преминало към физическото лице – собственик.”

2. В чл. 45 се правят следните изменения и допълнения:

а) създава се нова ал. 8:

„(8) Служебните бележки по ал. 4 и 7 се издават при поискване от лицето, придобило дохода, а когато лицето не е поискало издаването им – в срок до 15 април на следващата година.”

б) досегашната ал. 8 става ал. 9.

3. В чл. 50, ал. 1, т. 3 думите „чл. 38, ал. 8” се заменят с „чл. 38, ал. 5, т. 2 и ал. 8”.

4. В глава единадесета наименованието на раздел II се изменя така:
„Декларация за дължими и/или внесени данъци”

5. Член 55-57 се изменят така:

„Задължение за подаване на декларацията за дължими и/или
внесени данъци

Чл. 55. (1) Предприятията и самоосигуряващите се лица, платци на доходи, задължени да удържат и внасят данъци по реда на този закон, подават декларация по образец за дължимите и/или внесени данъци.

(2) Когато платецът на дохода не е предприятие или самоосигуряващо се лице, декларацията по ал. 1 се подава от лицето, придобило дохода.

(3) В декларацията по ал. 1 не се посочват удържаните и внесени данъци за доходи от трудови правоотношения, за които се подава информация по реда на чл. 73, ал. 6.

Срок за подаване на декларацията за дължими и/или внесени данъци

Чл. 56. Декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в сроковете за внасяне на дължимите данъци.

Място на подаване на декларацията за дължими и/или внесени данъци

Чл. 57. Декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в териториалната дирекция на Националната агенция за приходите, в която подлежат на внасяне дължимите данъци.“

6. В чл. 65 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1, 2, 3, 7 и 10 думите „следващ месеца” се заменят със „следващ тримесечието”;

б) в ал. 4 след думите „в срок до края на месеца” се добавя „следващ тримесечието”;

в) алинея 9 се отменя;

г) алинеи 11 и 12 се изменят така:

„(11) Данъкът, който работодателят е задължен да удържа по чл. 42, се внася до 10-о число на месеца, следващ месеца, през който данъкът е удържан или през който са направени частичните плащания в случаите по чл. 42, ал. 6. Работодателят по основното трудово правоотношение внася данъка по чл. 49, ал. 5 в срок до 10 февруари на следващата година.

(12) Данъкът, който предприятията и самоосигуряващите се лица – платци на доходи са задължени да удържат по чл. 43, ал. 4 и 44, ал. 4, се внася в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиване на дохода, като за доходи, придобити през четвъртото тримесечие на данъчната година, не се удържа и внася авансов данък.”

7. В чл. 67 се правят следните изменения и допълнения:

а) в ал. 1 и 3 думите „до 15-то число” се заменят с „в срок до края”;

б) в ал. 2 след думите „чл. 44” се поставя запетая и се добавя „ал. 3”.

8. В чл. 73 се правят следните изменения и допълнения:

а) алинеи 1 и 2 се изменят така:

„(1) Предприятията и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платци на доходи, изготвят справка по образец за изплатените през годината доходи:

1. по чл. 10, ал. 1, т. 3, 4 и 6, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа;
2. по глава шеста, подлежащи на облагане с окончателен данък, с изключение на подлежащите на деклариране по реда на чл. 142, ал. 5 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс;
3. от прехвърляне на права или имущество;
4. по чл. 13, ал. 1, т. 3, 7, 8, 9, 20, 21 и 24 в случаите, когато годишният размер на съответния доход, изплатен на физическо лице, превишава 5000 лв.

(2) При преобразуване или прехвърляне на предприятие справка по ал. 1 се изготвя от правоприемника.”

б) в ал. 3 се създава изречение второ:

„В случаите на продажба, замяна или друго възмездно прехвърляне на права или имущество по чл. 33, ал. 3, доходите се включват в справка по ал. 1 за данъчната година на прехвърлянето.”

в) в ал. 5 числото „10” се заменя с цифрата „5”.

9. В § 1 от допълнителните разпоредби се създава т. 57:

„57. „Данъчна стойност” за целите на чл. 33, ал. 6, т. 10 е тази по смисъла на Закона за корпоративното подоходно облагане.”

§ 49. В Закона за акцизите и данъчните складове (обн., ДВ, бр. 91 от 2005 г.; изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 30 и 34 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 63 от 2006 г.; изм., бр. 80, 81, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 53, 108 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 109 от 2007 г.; изм., бр. 36 от 2008 г.; изм. и доп., бр. 106 от 2008 г.; доп., бр. 6 и 24 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 44 и 95 от 2009 г., бр. 55 и 94 от 2010 г., бр. 19, 35, 82 и 99 от 2011 г., бр.54 от 2012 г.) се правят следните изменения:

1. В глава трета в наименованието на раздел I думата „заплащане” се заменя с „начисляване”.

2. В чл. 20, ал. 1 думата „заплащане” се заменя с „начисляване”.

3. В чл. 21, ал. 1 думите „плащане на” се заменят с „облагане с”.

4. В чл. 32 се правят следните изменения:

- а) В ал. 1, т. 3 и 4 числото „630” се заменя с „645”;
- б) В ал. 7 числото „685” се заменя с „710”;
- в) В ал. 8 числото „600” се заменя с „645”;
- г) В ал. 9 числото „685” се заменя с „710”.

5. В чл. 33, ал. 3 след думите „по ал. 1” се поставя запетая и се добавя „т. 1-4”.

6. В чл. 85 се правят следните изменения и допълнения:

- а) в ал. 1 думите „заплащане и за” се заличават;
- б) в ал. 2 се създава т. 8:
„8. основание за начисляване на акциз.”

§ 50. В Закона за изменение и допълнение на Закона за акцизите и данъчните складове (обн. ДВ, бр. 54 от 2012 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 47 в чл. 84, ал. 6 се създава т. 17:

„17. основание за неначисляване на акциз.“

2. В § 78 от преходните и заключителните разпоредби думите „извършващи дейности с природен газ“ се заличават.

§ 51. В Закона за счетоводството (обн., ДВ, бр. 98 от 2001 г., изм. и доп., бр. 91 от 2002 г., бр. 96 от 2004 г., бр. 102 от 2005 г., изм., бр. 105 от 2005 г., бр. 33 от 2006 г., изм. и доп., бр. 63, 105 и 108 от 2006 г., изм., бр. 57 от 2007 г., изм. и доп., бр. 50 и 69 от 2008 г., изм., бр. 106 от 2008 г., изм. и доп., бр. 95 от 2009 г., бр. 94 от 2010 г., доп., бр. 19 от 2011 г., изм. и доп., бр. 34 и 99 от 2011 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 3 ал. 2 се изменя така:

„(2) Счетоводните документи, които постъпват в предприятията на чужд език, се придружават с превод на български език на съдържанието на отразените в тях стопански операции, с изключение на документите, които са данъчни документи по смисъла на чл. 112, ал. 1, т. 1 и 2 от ЗДДС.“

2. В § 1а от допълнителните разпоредби се създава т. 4:

„4. Директива 2010/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2010 г. за изменение на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност по отношение на правилата за фактуриране на данък върху добавената стойност (ОВ, L 189/1 от 22 юли 2010 г.).“

§ 52. В Закона за публичното предлагане на ценни книжа (обн., ДВ, бр. 114 от 1999 г., изм., бр. 63 и 92 от 2000 г., бр. 28 от 2002 г., изм. и доп., бр. 61 от 2002 г., изм., бр. 93 и 101 от 2002 г., бр. 8 от 2003 г., доп., бр. 31 от 2003 г., изм., бр. 67 от 2003 г., доп., бр. 71 от 2003 г., изм., бр. 37 от 2004 г., доп., бр. 19 и 31 от 2005 г., изм. и доп., бр. 39 от 2005 г., изм., бр. 103 и 105 от 2005 г., бр. 30 и 33 от 2006 г., изм. и доп., бр. 34 от 2006 г., изм., бр. 59, 63, 80 и 84 от 2006 г., изм. и доп., бр. 86 и 105 от 2006 г., бр. 25 и 52 от 2007 г., изм., бр. 53 и 109 от 2007 г., бр. 67 и 69 от 2008 г., изм. и доп., бр. 23 от 2009 г., изм., бр. 24 от 2009 г., доп., бр. 42 от 2009 г., изм., бр. 93 от 2009 г., изм. и доп., бр. 43 и 101 от 2010 г., бр. 57 и 77 от 2011 г., бр. 21 от 2012 г.) в чл. 77м се създава ал. 3:

„(3) Фондът се освобождава от заплащане на корпоративен данък за дейността по компенсиране на инвеститорите“.

§ 53. Законът влиза в сила от 1 януари 2013 г., с изключение на:

1. § 49, т. 2, 3 и 5 и § 50, т. 2, които влизат в сила от деня на обнародването на този закон в „Държавен вестник“;

2. § 49, т. 6 относно чл. 85 от Закона за акцизите и данъчните складове, който влиза в сила от деня на обнародването на този закон в „Държавен вестник“ и се отменя, считано от 1 април 2013 г.;

3. § 50, т. 1 относно чл. 84, ал. 6 от Закона за акцизите и данъчните складове, който влиза в сила от 1 април 2013 г.